

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS DECIMA MENSIS APRILIS.

M. IOANNE TEXIER, Doctore Medico. Moderatore.

An Nutrix Menstrualis Mutanda?

764

ROVIDE à naturâ humanæ forti consulti quod scemina mare frigidior & humidior nascitur, inepta aliàs futura quæ animal in sese gigneret. Hinc fit vt præter semen, quod ipsa (neutiquam imperfectum animal) proleteri, immo & sæpe masculinum, à solutis sibus deciduum, emittit, vberem quoque supeditet materiam, ex qua & conformetur fœtus, & conformatus, immo etiâ natus alatur. Sanguis ipse est solâ quantitate excrementitius, qui vbi tam præclaros in vsus non absumitur, malaciam, icterum, cachexiam, hydropem, aliâque eiusmodi phlebotomiam efflagitantia symptomata facile accersit, nisi menstrualis pericodo, lunarem motum nunquam sequutâ, per vterum, alteram corporis sentinam, morborum omnium causam, excernatur.

A VE excretionem hanc cum lochiis aut muliebri nuncupato fluore confundit. *ἄλγος* hic, viscerum refrigerationis, obstructionis, scitrihi, cacopragiæ consecutarius, confertim, nullo certo temporis circuitu, expultrice quæ ac retentrice imbecillâ, erumpit, iis maximè, quæ pomaceo sc, zytho, vel aquâ liberalius inuitant, quæ crudis oleribus, lacticiis, placentis ventrem farciunt, solâ *ὑπερβολῇ* percurandæ. *ἡσυχία* & *ἡσυχία* obore naturæ cidentur: illa quidem à partu semper, eodem ferme dierum numero, quò à conceptione menstrualia subistere. ferri puerperia *ἡμέρας δύο* & quadraginta dies ad summum; quinque & viginti ad minus: *ἡμέρας τριῶν* per triginta dies debent; vigesimo tamen si cessauerint, *ἡσυχία*. Quod si toto grauiditatis tempore menstrualis aliqua fuerit (vt aliquando, sed vix sano fœtu, contingit) puerperialem hanc esse non est necesse.

T flos fructum, sic ferè conceptum anteuerrunt *καταμύνη*, in vacua muliere non semper exoptanda, in grauida ac nutrice damnanda. His fluentibus mammae *γαλακτοποιήσις* organa gracilescunt, deiciuntur vires, appetentia languescit, floridus à facie color emanescit, grauis halitus à toto corpore expirat: definentibus quàm incuntibus *σύνταξις* faciliior, scilicior. Si *ὑπερβολῇ* ad vterum sanguis accurrat, necdum prima spermaticarum partium stamina semini *ἡσυχία* insita *ὑπερβολῇ* delineauerit, *γαλακτοποιήσις* οὐκ ὀρθοῦται, *ὑπερβολῇ* οὐκ ὀρθοῦται, opus interturbatur, *ὑπερβολῇ* *ὑπερβολῇ* (nunquam, vel si periculose prægnans labore, procreandorum) periculum incurritur, aut fœtus saltem in omne morbi genus, epilepsiam imprimis ac elephantiasim, proclius editur. Non ita si perfectâ typosi affluere sanguis incipit, ilicò in *ὑπερβολῇ* nutrimentum & incrementum, nullâ mediante ventriculi, iecorisue operâ, absumendus, donec tandem grandior factus fœtus, fruendi vberioris alimentis, ætisque liberioris ergo, ex vteri latebris 7. vel 9. mensibus (quidni etiam 8. 10. aut 11.?) vitalis & sanus exiliat.

A T V S infans quod auide expetebat, hoc sibi à naturâ, minimè nouercâ, prout maternis in mammis inuenit alimentum, solidum, liquidum, medicamentosum, ab eo quò in vtero fruebatur, specie distinctum, non iam umbilico, vtero deinceps & emerito, sed ore, vnâ cum nutricis moribus, morbis, exugendū. lac indignant. cuius ante conceptionem generatio portentosa non minus quàm mensium ante pubertatis annos, vel post quinquagenariam ætatem eruptio: hoc si laudabile (quale merito censetur album, dulce, substantiâ nec tenuiore, nec crassiore præditum) nondum tamen opatos affert lac & emulsiuitatis fructus, nisi & largiori suppetat copia: quâ deficiente ipsius alumni corpus ita extenuari & macrescere contingit, vt tabe tandem conficiatur. Quod si ad paucitatem, substantiæ, coloris, saporis, aut odoris vitium accesserit, ne degustandum quidem: hinc *τοῖσι δὲ πρὸς τὸν στόμα* aphthæ, vomitus, rufes: *τοῖσι δὲ πρὸς τὸν στήθος* febres, diarrhæ: *τοῖσι δὲ πρὸς τὸν πνεύμονα* asthmata, calculi, lumbricorum genus omne.

V I tam graues affectus arcere cupit à suâ prole, arceat & vbera probi lactis egestare flaccida, qualia ferè nutricibus biliosis, adultioribus, longè à partu diffitis, & iis quæ solemnem aliquam vacationem, præsertim *αἱματηρίαν*, pati consuevere. Alendam tradit iuueni, *εὐκράτω*, *εὐκράτω*, *εὐκράτω*, *εὐκράτω*, *εὐκράτω*, cui crassiusculæ ac duriusculæ sint mammae, iusto ab inuicem interstitio distinctæ. Videat interim ne vel sponte à mensium eruptione, libidinosis nutricibus magis familiari, vel prauâ victuratione, ex optimo illo statu deiciatur, ac præcipue illi Venere & Baccho interdicat, immo & vulgò creditorum *γαλακτοποιήσις* vsu, quæ nimirum ad ciendos menses plus sæpe, quàm ad lactis generationem faciunt.

Ergo menstrualis nutrix mutanda. 213.

Proponēbat Lutetiæ GERMANVS PREAVX Parisiensis. A. R. S. H. M. D. C. XXXI.